

196

reconeixença f. Acció de reconeixer o agrair ~~obtinger~~ favor, etc.; gratitud.

reconeixent adj. Que reconeix o agraeix allò que hom ha fet per ell

[Diant a la / l'època,
com conèixer]

reconeixer | v. tr. Veure, adonar-se, que (una persona o cosa) és tal o tal persona o cosa que ja ens era coneguda. Si esteu tan canviat, com volíeu que us reconeguéis? El vaig reconèixer amb la veu, amb el caminar. El reconeixeria entre mil | En